

Ken Ham ve Mark Looy¹

**ÖLÜM VE ACI
NİÇİN
VARDIR?**

GDK

Why is there Death & Suffering? (Turkish)

Telif hakkı **Answers in Genesis**'e aittir.

Tüm hakları saklıdır. AİG'nin yazılı izni olmadan bu eserin herhangi bir kısmını kopya etmek yasaktır.

© Answers in Genesis, 2007

PO Box 510, Hebron KY 41048, ABD

Cincinnati Havaalanı'nın yakınında bulunan

AiG ve Yaratılış Müzesi hakkında bilgi için bkz:

www.answersingenesis.org , www.CreationMuseum.org

ISBN: 978-975-8379-84-2

Gerçeğe Doğru Kitapları

Davutpaşa Cad. Emintaş

Kazım Dinçol San. Sit. No: 81/89

Topkapı, İstanbul - Türkiye

Tel: (0212) 567 13 89

Fax: (0212) 567 73 13

E-mail: ikaratas@turk.net

www.gercegedogru.net

Kutsal Kitap (Tevrat, Zebur, İncil) alıntıları *Kutsal Kitap, Yeni Çeviri* © The Bible Society in Turkey, 2001 ve The Translation Trust, 1987, 1994, 2001'den alınmıştır.

Baskı: Anadolu Ofset – Tel: (0212) 567 13 89

1. Baskı: Mayıs 2008

Ölüm ve acı çekmek her yerde!

“Asya’da meydana gelen Tsunami’de 170.000’den fazla insan yok oldu...”

“Amiř okulunda on tane kız öđrenci vuruldu...”

“Katrina kasırgası ABD’nin güney kıyısını mahvetti...”

“Darfur’da yüz binlerce insan öldü...”

Binlerce insanın hayatını yok eden büyük ölçekli “akıl almaz” felaketleri kapsayan üzücü olaylar sürekli olarak haberlerde yer almakta.

Teröristler tarafından New York'taki Dünya Ticaret Merkezi'ne ve Pentagon'a yapılan 11 Eylül saldırıları ile 93 sefer sayılı uçağın gözümüzün önünden gitmeyen görüntüleri hayatımız boyunca hafızalarımızdan kaybolmayacaktır.

Larry King, 2005 yılının başında CNN televizyonunda eski ABD başkanları George H.W. Bush ve Bill Clinton ile 2004 yılındaki tsunami felaketi üzerine bir mülakat yaptı.

İnsanların dini inançları çerçevesinde, seven bir Tanrı'nın varlığı ile Asya'daki tsunami olayını nasıl anlamaları gerektiğine ilişkin olarak sorulan soruları başkanlar, "hayat kolay değil" türünden sıradan ifadeler ile geçiştirdiler. Ve her iki başkan da bu tür üzücü olayların "inançlarını" (buradaki "inanç" kavramı programda tanımlanmamasına rağmen) pekiştirdiğini söylediler. Gerçek yanıtlar maalesef verilmedi.

Bir zamanlar dünyanın en güçlü makamlarını ellerinde tutan bu adamlar, cevap vermek için Kutsal Kitap'ı ve onun ilk kitabını kullanmamayı tercih ettiler. Aslında, ölüm ve acının ne anlama geldiğini ve seven bir Tanrı'nın bütün bunlara niçin izin verdiğini sorgulayanlara anlatılmak üzere Mesih imanlılarının

yararlanabilecekleri bilgiler Kutsal Kitap'ın ilk üç bölümünde mevcuttur.

Bu feci felaketlerden kaynaklanan acı ve üzüntüyü küçümsememekle birlikte, aslında, böylesi olayların hemen her gün yaşanmakta olduğunu belirtmeliyiz... Ve bu olaylar yeryüzünde yaşanan en üzücü günün sonuçlarıdır: Yaratılmış ilk insan olan Âdem'in, Yaraticısına karşı isyan etmesi, kusursuz olan bir dünyaya günah ve ölüm getirmiştir.

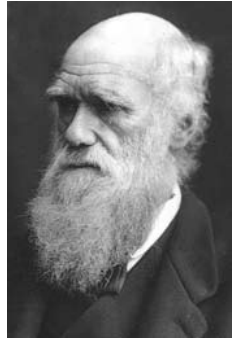
Ne zaman büyük bir üzücü olay dünyanın dikkatini çekse, bu tür olayların seven bir Tanrı ile nasıl anlaşılacağı konusu genellikle medyada çok tartışılır. Bazı Hristiyan liderlere cevapları sorulduğunda (üzülerek söyleyelim ki genellikle bocalarlar), ateistler ikide bir söze girip böylesine korkunç bir felaket yüzünden seven bir Tanrı'nın olamayacağını iddia edeceklerdir.

Üzücü olaylar elbette ki bugünle sınırlı değildir: Kötü bir yönetimin altı milyon Yahudi ile birlikte çok sayıda insanı silip süpürdüğü olayların üzerinden çok uzun bir zaman geçmedi. Manşetlere çıkan bu olayların yanı sıra hepimiz zaman zaman hastalıklar, sıkıntılar, kazalar ve ölüm acıları yaşarız. Bu acıların yükü çok fazla

geldiğinde, insanların “Niçin bir şey yapmıyorsunuz? Duymuyor musun?” diye Tanrı’ya acı içinde yakarmaları şaşırtıcı değildir.

Ünlü bir adamın kızıdan bahisle şöyle yazılmıştır: “Annie’nin hazin ölümü Charles’ın ahlâkî ve adil bir tanrıya olan zayıf inancını büsbütün ortadan kaldırdı. Kendisine göre bu dönem onun Mesih inancına karşı son ölümçanlarını çalmış... Artık Charles [Darwin] duruşunu bir inanmayan olarak ortaya koymuştur”.²

Darwin *Türlerin Kökeni* adlı ünlü kitabında, aslında ölüme ve mücadeleye dair bir tarihi yazıyordu. Darwin, “Jeolojik Kaydın Eksikleri” başlıklı bölümün sonunda şöyle yazdı: “Böylece, doğa savaşı, açlık ve ölümü, kavrayabildiğimiz en yüce şey olan daha yüksek düzeydeki hayvanların üretmesi izler.”³

Darwin, yaşamın başlangıcına ilişkin evrimci görüşünden hareket ederek, ölümün bu dünyanın kalıcı bir parçası olmak zorunda olduğunu

anladı. Hiç şüphesiz, etrafında gözlemlediği ve inancına göre milyonlarca yıldan beri devam etmiş olan acı ve ölümlerle bir çeşit Tanrı inancını uzlaştırmaya çalıştığı için bu meseleyle uğraştı.

Bu uğraş kızı Annie'nin ölümüyle doruğa ulaştı. Bu, "Hristiyanlığın yok oluş anıydı".²

Milyonlarca yıla ve/veya evrime inanmak, ölümün bu gezegende yaşamın ilk görüldüğünden beri tarihin bir parçası olmasını gerektirir. Rahmetli Carl Sagan "Evrimin sırrı zaman ve ölümdür"⁴ deyişiyle tanınır. Buna göre, (milyarlarca ölü hücreyi bünyesinde barındıran) fosil katmanlarının milyonlarca yıllık yaşam tarihini temsil etmesi gerekir.

Günah ve ölüm

Kutsal Kitap'ta “günah ve ölüm” ifadesi, ölümün tarihini farklı bir açıdan özetler. Yaratılış kitabının tarihine göre, başlangıçta Tanrı tarafından “çok iyi” (Yaratılış 1:31) olarak tanımlanan, ama daha sonra Âdem'in karşı gelmesiyle bozulan, mükemmel bir dünya vardı. Günah ve onun sonucu olan ölüm bir zamanlar cennet olan dünyamıza girdi (Romalılar 5:12 ve takip eden ayetler). Başlangıçta insanın ve hayvanların ölümü yaratılışın bir parçası değildi.

Yaratılış kitabının harfiyen yorumundan anlaşılan ölümün gerçek tarihi, aslında ölümden nefret eden, seven bir Yaratıcıyı tanınamızı sağlar. Siz ölümün hangi tarihini kabul ediyorsunuz? Tanrı'yı milyonlarca yıldır süregelen ölüm, hastalık ve acının sorumlusu bir dev olarak mı görüyorsunuz? Çağımızın en sıkça sorulan sorularından biri olarak buna biraz daha yakından bakalım.

Tümüyle güçlü, seven bir Tanrı acı çekmeye nasıl izin verebiliyor?

Sarsıcı bir olayın ilk şoku ortadan kalkınca, insanlar böyle olayların niçin meydana geldiğini

sormaya başlar. Kaçınılmaz olarak aynı soru sorulur: “Seven, her şeye gücü yeten bir Tanrı böyle bir ölüm ve acıya nasıl izin verebilir?”

Bu mantıklı bir sorudur. Üstelik, yaygın olarak gördüğümüz bu acı çekmeler, ateistler tarafından Mesih inancına ve onun “seven Tanrı” iddiasına saldırmak için kullanılmaktadır.

Çok sayıda insan acı çekme yüzünden Tanrı’yı reddetmiştir!

Dünyanın milyonlarca yıllık yaşı olduğuna inanan inanlıların, her yerde görülen zulmün arkasındaki amacı anlatmaları neredeyse imkânsızdır. Darwin, Tanrı’ya inanç ile her yerde gözlemlenen ve onun inancına göre milyonlarca yıldır devam eden ölüm ve acı çekme arasında denge kurmaya çalışarak bu meseleyle uğraşmış milyonlarca insandan biri olmuştur. Darwin’in uğraşı kızının ölümü ile sona erdi.

Benzer şekilde, CNN’in kurucusu milyarder Ted Turner, kız kardeşi öldükten sonra inancını kaybettiğini söyler. *New York Times* bir makalesinde onun hakkında şöyle yazmıştır, “Turner, ağırlı bir hastalıktan ölen kız kardeşinin ardından inancını kaybeden ateşli bir

inançsızdır... ‘Tanrı’nın sevgi olduğu ve O’nun güçlü olduğu bana öğretildi; daha sonra öylesine masum birine bu kadar acı çektirilmesini ya da çekmesine izin verilmesini anlayamadım.’”⁵

Ünlü bir müjdecî, kısmen gördüğü acı yüzünden Hristiyanlığı reddetti.

Ünlü bir vaiz olan Billy Graham’ın eski meslektaşısı rahmetli Charles Templeton, 1996 yılın-da, inançsızlığa kayışını ve Mesih inancına karşı çıkışını anlatan *Tanrı’ya Veda*’yı yayımladı.^{6 7} Bir zamanlar Ulusal Müjdecî Hristiyan-lar Derneği tarafından “Tanrı’nın aracı olarak en iyi kullandığı” insanlar arasında gösterilen Templeton “Mesih inancına karşı çıkışının nedenleri”nin birkaçını yazdı:

- Genetikçiler, günahın “tüm suçların, fakirliğin, acıların ve yeryüzündeki çoğu kötülüğün nedeni”⁸ olduğuna inanmanın “saçma” olduğunu söylemektedir.
- “Korkunç ve kaçınılmaz gerçek, **tüm yaşamın ölüm üzerine dayanmasıdır**. Her etobur yaratık öldürmeli ve diğerini yok etmelidir. Başka bir seçeneği yoktur.”⁹

Darwin gibi Templeton'un ölüm, hastalık ve acılarıyla dolu yeryüzünün Kutsal Kitap'taki seven Tanrı ile nasıl bağdaştırılacağını anlamakta büyük bir sorunu vardı. Templeton şöyle yazmıştır:

Niçin Tanrı'nın büyük tasarımı omurgaları kırıp etleri parçalayacak dişleri, yakalayıp yırtacak pençeleri, felç edecek zehri, kan içecek ağzı, sıkıp boğacak gücü –hatta avını bütün ve canlı olarak yutabilsin diye genişleyen çeneleri olan yaratıklara gereksinim duymaktadır? ...Doğa, Tennyson'un renkli deyişiyle, “dişte ve pençede [kanla] kırmızı,” yaşamsa bir kan festivalidir.¹⁰

Templeton daha sonra şöyle bitirmektedir: “Sevgili ve her şeyi yapabilecek güçteki bir Tanrı nasıl oluyor da düşünmekte olduğumuz böylesi korkuları yaratmaktadır?”¹¹

Templeton böyle düşünen tek kişi değildir. Bu dünyayı yaratan sevgi dolu bir Tanrı'nın var olduğu anlatıldığında, yaşama küsmüş insanlar sıklıkla şöyle cevap verirler: “Sevgi dolu bir Tanrı görmüyorum. Sadece acı çeken ve ölen çocuklar görüyorum. Terörist saldırılar yapan bir sürü insan vardır. Hastalık her yerdedir. Bu, korkunç bir dünyadır ve ben sevgi dolu Tanrı'nızı görmüyorum. Eğer Tanrı'nız varsa, O mutlaka sadist bir canavar olmalı.”

Bir ateistin söylediklerinin gerçekten bir temeli var mıdır?

Soru soran birinden sorusunun gerekçelerini **kendi inanç sistemi içinde** anlatmasını istemek faydalı olabilir. Bir ateistin Kutsal Kitap'ta açıklanan Tanrı'nın 'kötü' olduğundan yakınması için, O'nu yargılarken kullandığı iyi ve kötü standardını mutlaka vermesi gerekir. Fakat, tutarlı bir ateistin inanmak zorunda olduğu gibi, biz sadece evrimleşmiş deniz yosunuysak, doğru ve yanlışın tarafsız bir standardını nereden bulacağız?

Eninde sonunda, bu sistemde, doğru ve yanlış düşüncelerimiz beyinde meydana gelen bazı kimyasal süreçlerin sadece sonucudur ve sözde maymuna benzeyen atalarımız karşısında bize tesadüfen verilen bir hayatta kalabilme üstünlüğüdür. Fakat, Hitler'in beynindeki kavramlarla hayırsever Rahibe Teresa'nın beynindeki kavramlar aynı kimyasal yasalara uyduğuna göre, Teresa'nın yaptıklarının Hitler'inkinden "daha iyi" olmasının nedeni ne olabilir? Keza, 11 Eylül'de New York'ta binlerce insanın katleden terörist saldırı, binlerce sineği öldüren bir kurbağadan neden daha korkunç olsun?

Oysa bir Mesih imanlısı, her bir insanın üzerinde tarafsız, ahlâkî bir standardın var olduğuna inanır; zira bu standart, Yaraticımız olan tarafsız bir ahlâkî yasa koyucu tarafından konulmuştur. Ateistlerin, alenî kötülüğün varlığı yüzünden Tanrı'nın varlığına karşı yaptıkları tartışma, karşısında durmaya çalıştığı gerçeği (farkında olmadan) desteklemektedir.

Tanrı'yla ilgili bu tür sorular yanlış bir tarih görüşünden kaynaklanır.

Evrime ve/veya milyonlarca yıllık tarihe inanmak, yaşamın bu gezegende var olduğu andan itibaren ölümün tarihin bir parçası olmasını gerektirir. Eğer, (milyarlarca ölü şeyi barındıran) fosil katmanlarının milyonlarca yıllık yaşam tarihini temsil ettiğine inanırsanız, bu, ölüm, hastalık ve acı dolu, berbat bir geçmişin kaydıdır.

Sagan'ın "Evrimin gizleri zaman ve ölümdür" ifadesi, bu dünyadaki en yaygın olarak kabul edilen ölüm tarihini özetlemektedir.¹² Bu görüşe göre, **1)** milyonlarca yıldır süregelen ölüm, acı ve hastalık insanın doğuşuna rehberlik etmiştir; **2)** ölüm, acı ve hastalık bugünün dünyasında vardır ve **3)** ölüm, acı ve hastalık

gelecekte devam edecektir. Ölüm tarihin kalıcı bir parçasıdır ve bu yaşamın “yaratılışında” bizim evrimsel **dostumuzdur**.

Bu tarih görüşünü kabul etmeniz halinde acı çekmenin anlattıkları

Eğer milyonlarca yıla inanıyorsanız, o zaman bu dünya **daima** öldürücü bir yer olmuştur. Doğal olarak sorulması gereken soru şudur: “Fosil kaydında yer alan kanser, hastalık ve şiddete kim sebep oldu?”. Milyonlarca yıllık tarihe inanan Mesih imanlılarının ciddi bir sorunu vardır. Kutsal Kitap çok açık bir şekilde Tanrı’nın Yaratıcı olduğunu ve O’nun, Âdem

ile Havva'nın günaha düşüşünden önce yaratmış olduğu **her şeye** "çok iyi" dediğini söylemektedir (Yaratılış 1:31). Bu durum aşağıdaki şekilde temsili olarak gösterilmektedir.

Mesih imanlıları Âdem'in günahından önce ölüm, acı ve hastalığı kabul eder etmez (eğer geçen milyonlarca yıla inanıyorlarsa kabul etmek **zorundadırlar**), değerli kutsal mesajları ile ilgili ciddi bir soru yönelttiler. O halde günah bu dünyaya ne yapmıştır? diye onlara sormamız gerekir. Mesih öğretisine göre, ölüm günahın bedelidir (Romalılar 6:23), –ve bu olgu Müjdenin temelidir! (1. Korintliler 15:21-22, 45). Dahası, eğer geçmişte ölüm ve acının var olmadığı bir zaman **hiç** olmadıysa, gelecekte ölüm, acı ve gözyaşının olmadığı bir duruma nasıl tekrar dönülebilir? (Vahiy 21:4,5; Elçilerin İşleri 3:21). Eğer bu tarih görüşüne sahipseniz, Kutsal Kitap'ın tüm mesajı paramparça olur. Bu, aynı zamanda, ölümün kabahatini Tanrı'ya yüklemek anlamına gelir.

Yanlış Görüş!

Kutsal Kitap, hem tarihe ilişkin hem de Tanrı'ya ilişkin *doğru* görüşü sunar!

İyi ki, Tanrı bize ölüm tarihine ilişkin milyonlarca yıllık evrimden farklı bir bilgi sunmuştur. Ve bu O'nun kendi Sözü olan Kutsal Kitap'ta kayıtlıdır. Bu güvenilir tarihi belge yaşamın gerçek meseleleri ile bağlantı kurarak korkunç şeylerin niçin meydana geldiğini tam olarak açıklar.

Aslında, Tanrı'nın Sözü ölüm hakkında çok daha fazlasını söylemektedir.

“Günah ve ölüm” –Yaratılış bölümünde kaydedildiği gibi, bu ifade ölümün gerçek tarihini özetlemektedir. Daha önce belirtildiği gibi, Tanrı evvelemirde kendisinin “çok iyi” diye tanımladığı mükemmel bir dünya yarattı (Yaratılış 1:31). İnsanlar ve hayvanlar diğer hayvanları değil, bitkileri yediler (Yaratılış 1:29-30). Bu “çok iyi” dünyada şiddet ya da acı yoktu.

Fakat, bu günahsız dünya ilk insan olan Âdem’in itaatsizliği ile bozuldu. Onun günahı bu dünyaya davetsiz bir misafir getirdi. Bu ölümdü. Tanrı, Âdem’i uyardığı gibi, günahı ölümle yargıladı (Yaratılış 2:17 ve 3:19).

Aslında, Tanrı görünüşte dünyadaki ilk ölüme neden olmuştu: Âdem ve Havva’nın örtünmeleri için bir hayvan öldürüldü (Yaratılış 3:21). Yeryüzündeki yargısının bir sonucu olarak, Tanrı bize O’nsuz yaşamdan bir tat sundu – giderek yok olan; ölüm ve acı dolu bir dünya. Romalılar 8:22’nin söylediği gibi, “Bütün ya-

ratılışın... inleyip doğum ağrısı çektiğini biliyoruz” – çünkü Tanrı’nın bizzat kendisi yaratılanı çürüme sürecine maruz bırakmıştır (ayet 20).

Bu tarih görüşünü kabul etmeniz halinde acı çekmenin anlattıkları

Bu dünyanın inilteleri arasında sevgi Tanrı’sını nasıl bulabiliriz? Yaratılış’ta geçen günaha düşüş öyküsünü anlayarak, günahkâr ve lanetli bir dünyaya baktığımızı biliriz.

Kutsal Kitap’taki tarih görüşüne göre ölüm aslında bir dost değil, düşmandır. 1. Korintliler 15:26’da, aziz Pavlus ölümü “son düşman” olarak tanımlar. Ölüm, Tanrı’nın tamamıyla “çok iyi” olan ilk yaratılışının bir parçası **değil**di. Yaratılış bölümünde yazılanları düz bir şekilde okuduğumuzda, tarih aşağıdaki resimde olduğu gibi temsil edilebilir:

Ölüm ve acı günahın bir bedelidir. Âdem Tanrı’ya karşı geldiğinde, aslında Tanrı’sız yaşam

istediğini söylüyordu. Kendi adına, Tanrı'dan bağımsız olarak karar vermek istiyordu.

Kutsal Kitap bize Âdem'in insan ırkının başlangıcı olduğunu, onun devamı olarak her birimizi temsil ettiğini söyler. Pavlus Romalılar 5:12-19'da bizlerin Âdem'in söz dinlemeziği yüzünden günahkâr kıldığımızı söyler. Diğer bir deyişle, sorunlarımız Âdem'in sorunlarıyla aynıdır. Âdem Tanrı'ya karşı çıktığı zaman, onunla temsil edilen tüm insanoğlu Tanrı'sız yaşam istediğini söylemiş oldu.

Tanrı'nın, Âdem'in günahını ölümle cezalandırması gerekliydi. Eğer günah işlerse "kesinlikle öleceği" konusunda Âdem'i daha önceden uyarılmıştı. Âdem'in günahından sonra, o ve devamı olan nesiller yaşama haklarını kaybettiler. Unutmayalım ki, Tanrı yaşamın kaynağıdır. Ölüm, yaşamı veren Tanrı'nın olmadığı bir yaşamı seçmenin doğal bir bedelidir. Keza, Rab kutsal ve adil olduğu için, O'na karşı çıkmamanın bir bedeli olmalıydı.

Kutsal Kitap ölümün sadece Âdem'in günahının bedeli değil, **bizim** günahımızın bedeli olduğunu açıklamıştır.

Doğru Görüş!

Eğer Kutsal Kitap'ın tarih görüşünü kabul ederseniz, o zaman bu dünyadaki tüm ölüm ve acıdan –sadece “diğer insanların” günahları değil– bizim günahlarımız sorumludur! Diğer bir deyişle, dünyanın bugünkü hali gerçekten **bizim** hatamızdır. Hiç kimse gerçekten “masum” değildir.

Tanrı koruma gücünü geçici olarak kaldırdı

Tanrı günahı ölümle yargıladığı aynı anda koruma gücünün bir kısmını geri çekti. Romalılar 8:22 bize bütün yaratılışın inleyip doğum ağrısı

çektğini söylemektedir. Her şey günah yüzünden yok olmaya koşuyor. Tanrı bize O'nsuz yaşamdan bir tat –şiddet, ölüm, acı ve hastalık dolu bir dünya– sundu. Eğer Tanrı gücünün **tamamını** çekseydi, o zaman yaratılanlar var olmazdı.

Koloseliler 1:16-17 bize her şeyin Yaratıcı Rab İsa Mesih'in gücü tarafından bir arada tutulduğunu söylemektedir. Oysa bir anlamda O onları mükemmel olarak bir arada tutmayı, Tanrısız bir yaşamın nasıl bir şey olduğunu anlayalım diye, kasten kendi hallerine bırakır. Diğer bir deyişle, Tanrı bize tam olarak istediğimizi, yani O'nsuz yaşamı verir (Romalıları 1:18-32).

Eski Antlaşma'da, Tanrı'nın olayları %100 olarak eline aldığında dünyanın nasıl olacağını bir pırıltısını görürüz.

Yasa'nın Tekrarı 29:5'de ve Nehemya 9:21'de bize İsrail kavminin çölde 40 yıl dolaştığı, buna rağmen giysilerinin ve ayakkabılarının yıpranmadığı, keza ayaklarının kabarmadığı anlatılır.

Çok açık olarak, diğer yaratılanlarda olduğu gibi paralanmamaları için, Tanrı, mucizevî bir şekilde onların giysilerine ve ayakkabılarına el

attı. Ve onların ayaklarının sağlığını korudu. Tanrı'nın, bunun gibi her şeyin bütün ayrıntısını eline alması halinde dünyanın nasıl olacağını ancak hayal edebilirsiniz.

Daniel, bölüm 3, bize, yanmakta olan kızgın fırının alevleri arasına giren, buna rağmen hiçbir şey olmadan, hatta duman kokuları bile giysilerine sinmeden dışarı çıkan Şadrak, Meşak ve Abed-Nego hakkında yazılanları okurken bir başka pırıltı sunar. Bu evrenin Yaratıcısı, Rab İsa Mesih onların bedenlerini ve giysilerini alevin içinde koruduğunda (ayet 25), hiçbir şey zarar görmedi ve yok olmadı.

Bu örnekler, bizim, Tanrı'nın yaratılanlara her açıdan el atması halinde, ki o zaman hiçbir şey dağılıp bozulmazdı, işlerin nasıl olacağını biraz olsun anlamamıza yardım eder.

Şu anda her şeyin çürümekte olduğu bir evrende yaşıyoruz. Etrafımızdaki ölüm, acı ve hastalıkların hepsini, Tanrı'nın günaha karşı verdiği yargının ve istediğimiz O'nsuz yaşamın tadını bize sunmak için koruma gücünün bir kısmını geri çekmesinin bir sonucu olarak görürüz. Böylece, "Kutsal Kitap gözlüğü" ile bakacak olursak, Âdem'de işlediğimiz günahı, terörist

saldırıları gibi üzücü olayların çekilmiş büyük resmi olarak görürüz.

Elbette ki, bu tür belirli kötü eylemler teröristlerin bireysel günahının da bir sonucuydu. Tersine, bir tsunami veya depremin neden olduğu acının kabahati herhangi bir kişinin bugünkü günahına yüklenemez, ama yine de genelde günahın sonucudur (biraz sonra bu konu üzerinde daha çok durulacaktır).

Ölüm ve acının milyonlarca yıldan beri devam ettiğine ilişkin ileri sürülen görüşün tersine, Kutsal Kitap'taki tarih görüşünün gelecek için harika bir haberi vardır. Dünya bir gün yeniden

şiddetin ve ölümün bir daha olmayacağı bir duruma **geri döndürülecektir** (Elçilerin İşleri 3:21). Yeşaya 11:6-9’da yazılanlara göre, kurtlar ve kuzular, parsler ve keçiler, aslanlar ve buzağılar, ve yılanlar ve çocuklar bir arada barış içinde oturacaklar. Açıkça, bu gelecek durum hiçbir zaman var olmamış hayali bir yeri değil, bir zamanlar kaybolan cenneti yansıtmaktadır.

Peki, Âdem’in düştüğü günah genel anlamda üzüntüyü açıklhyorsa, “akıl almaz acıların” yaşandığı özel durumları nasıl açıklanabilir? Kutsal Kitap, acının günahı içine alan büyük resmin bir parçası olduğunu, ama bireysel olarak çekilen acıların her zaman bireylerin **kendi** günahları ile ilişkili **olmadığını** öğretir.

Tanrı dürüst bir kişinin acı çekmesine izin verdi. Zamanının yeryüzündeki en dürüst insanı olan Eyüp adında biri çok yoğun acılar çekti: Bütün çocuklarını, hizmetkârlarını, malını ve mülkünü bir günde kaybetti; daha sonra ağırlı bir hastalığa yakalandı. Tanrı Eyüp’ün olayını okuyan herkesin cennette cereyan eden, ama Eyüp’ün asla görmediği “sahne-arkası” bazı olağanüstü olayları görmelerine izin verir. Rab’bin Eyüp’ün acı çekmesine izin vermesi-

nin nedenleri vardı, ama bu özel nedenleri Eyüp'e hiç anlatmadı ve istedi ki Eyüp Yaratıcısının kararlarını sorgulamasın.

İsa'ya bir adamın niçin kör olarak dünyaya getirildiği soruldu.

İsa ve öğrencileri kör bir adamın yanından geçerken, öğrencileri O'na doğuştan kör olan bu adamın körlüğünün onun kendi günahı yüzünden mi, yoksa anne ve babası yüzünden mi olduğunu sordular. İsa ikisinin de doğru olmadığını söyledi. Tanrı gücünü göstereceğini diyen adam kör olarak doğmuştu (İsa onu sağlığına kavuşturduğu zaman, Yuhanna 9:1-7).

Ayrıca, İsa Mesih, Şiloah kulesi çöktüğü zaman niçin on sekiz Yahudi'nin acıklı bir şekilde öldüğünü tartıştı. İsa, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Dünya Ticaret Merkezi'ne ve Pentagon'a 11 Eylül 2001 tarihinde gerçekleştirilen terörist saldırılar gibi günümüzün üzücü olaylarına doğrudan uygulanabilecek bir şey söyledi.

Luka 13:4'de O'nun sözleri şöyle yer almaktadır: “Şiloah'taki kule üzerlerine yıkılınca ölen o on sekiz kişinin, Kudüs'te yaşayan öbür insanların hepsinden daha suçlu olduğunu mu

sanıyorsunuz? Size hayır diyorum.” Yaşamlarımızda çekilen acı her zaman kendi günahımızla ilgili **değildir**.

Oysa, İsa'nın bunun devamında, “tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız” dediğine dikkat ediniz. Bu olay Kudüs'ün yaklaşan çöküşünde fiziksel olarak yok olmak olarak bilirse de (İ.S. 70), burada verilen nihai mesaj, hiç kimsenin masum olmadığıdır. Hepimiz günahkâriz ve bu yüzden ölüme mahkûmuz. Dünya Ticaret Merkezi felaketinde binlerce insan öldü, ama bu olayı gören ve duyan yüz milyonlarca insan da bir gün ölecek; aslında, onların binlercesi her gün ölüyor. Zira bütün insanlara ölüm cezası günah yüzünden verildi.

Zengin adamla Lazar'ın hikâyesi acı çekmenin anlaşılmasında bir başka anahtardır. Mesih'in en çok anımsanabilir öğretilerinden birisinde (Luka 16:19-31), Tanrı'nın Oğlu bu dünyadaki görünen adaletsizlikleri anlamanın anahtarını verir.

Lazar adında imanlı bir dilenci zengin bir adamın kapısında oturmuş, ağrılar içinde tabaktaki kırıntıları yerken, kötü ve zengin olan bu adam varlık içinde yaşıyordu. Fakat hikâyeye burada bitmemektedir. Zengin adam azap çekilen bir

yere gitmişken, Lazar bereketli bir yere gitmiştir. Tanrı'nın her şeyi dosdoğru kıldığı ebedi bir âlem gelecektir. Yeniden diriliş ümidi çektiğimiz acıları anlamamanın anahtarıdır.¹³

Bir zamanlar, yirminci yüz yılın ateist düşünürü olan Bertrand Russell, hiç kimsenin ölümcül bir hastalığa yakalanmış bir çocuğun başucunda oturup seven bir Tanrı'ya inanamayacağını iddia ediyordu. Kendi ellerini bu tür işlere hiç bulaştırmamış olan Russell'ın tersine, çocukların ölümüne gerçekten tanıklık etmiş bir kilise yöneticisi Russell'ı böyle bir çocuğa ne verebileceğini açıklamaya zorlamıştı. Ateist olan biri sadece, “Üzgünüm evlat, hayat böyle işte. Bu, senin için her şeyin sonudur” diyebilirken, Mesih imanlısı olan birinin ise bu hayatın son **olmadığına** dair bir ümidi vardır.

Aziz (Elçi) Pavlus “güçsüzlükleriyle övünecek” nedenler buldu. Pavlus'un “çektığı acının özgeçmişinde” işkence, dayak, hapis, taşlanma, deniz kazası, soygun, hastalıklar, tükeniş, açlık, susuzluk ve soğukta kalma vardır. Onun mektupları çektığı acıların anlamlı kılınmasında Mesih'in yeniden dirilişinin anahtar olduğunu göstermektedir. Ölümden diriliş olmasa, “bildirimiz de imanınız da boştur... Her-

kesten çok acınacak durumdayız” (1. Korintliler 15:14, 19).

Bazen bu yaşamdaki belirli acıların nedenlerini hiç anlamasak da, Pavlus’un mektupları Tanrı’nın çocuklarının, yanlış hiçbir şey yapmadıkları zaman bile çektikleri acının somut nedenleriyle doludur. Örneğin:

1. Acı çekmek bizi “mükemmel” yapabilir, ya da Mesih’in benzeyişinde olgunlaştırabilir (Eyüp 23:10; İbraniler 5:8-9).
2. Acı çekmek birisinin Mesih’i tanımaya başlamasına yardım edebilir.
3. Acı çekmek, acı çeken başkalarını rahatlatmamız için bizi daha muktedir kılabilir.

Ölüm ve acı çekmek konusunda Tanrı herhangi bir şey yapıyor mu?

Tanrı’yı oturup hiçbir şey yapmamakla suçlayan insanlar yaşamsal bir gerçeği gözden kaçırmaktalar. Gerçekte, Tanrı, seven bir Tanrı’dan yapmasını isteyebileceğiniz her şeyi ve sonsuz fazlasını zaten yapmıştır!

Tanrı’nın Oğlu bir insan oldu ve insanların adına hem acıya, hem de korkunç bir ölüme

katlandı. Âdem'in günahı insanlığı müthiş bir bela içinde bırakmıştır. Bedenlerimiz ölse de, Tanrı'nın benzeyişinde yaratılmışız ve bu yüzden ölümsüz ruhlarımız vardır. Var olan bilincimiz sonsuza dek yaşayacaktır. Tanrı müdahale etmedikçe, Âdem'in günahı bizim için ebediyen acı çekmek ve O'ndan ayrılmak demektir.

Bizim için yaşamımızı Tanrı ile yenilemenin tek yolu, O'na günahımızın bedeli ödenmiş halde gidebilmektir. Levililer 17:11 bizim bunun nasıl olabileceğini anlamamıza yardım eder. Şöyle diyor: "Bedenin canı kandadır." Kan, yaşamı temsil eder. Yeni Antlaşma kan dökülmeden (günahtan) bağışlama olmadığını açıklar (İbraniler 9:22).

Tanrı, et ve kandan yaratıldığımız için, günahlarımızın bedelini ödemenin tek yolunun kan dökmek olduğunu açık bir şekilde belirtmiştir.

Aden bahçesinde, Tanrı bir hayvan öldürdü ve günahımızı **örttüğünün** bir resmi olarak Âdem ile Havva'yı giydirdi. Günahımız için

bir kan kurban etmek gerekiyordu. İsrail kavmi ardi ardına hayvan kurban etti. Fakat, hayvanlarda Âdem'in kanı dolaşmadığı için, hayvan kanı, geçici olarak günahlarımızı örtse de, onları tamamen ortadan kaldıramadı. (Tevrat'ta İbrani dilinden “kefarete” olarak tercüme edilen *kafar* kelimesi “örtmek” demektir.)

Tanrı'nın planladığı çözüm Kutsal Üçlü Birliğinin İkinci Şahsı olan O'nun Oğlunu, Rab İsa Mesih'i, bir insan, –mükemmel bir insan,– olmak üzere günahın bir kurbanı olması için göndermekti. İsa Mesih'in kişiliğinde, Yaratıcı Tanrı'mız, bir bakireden dünyaya gelmiş ve “son Âdem” olarak bilinen (1. Korintliler 15: 45) Âdem'in fiziki bir soyu olması için tarihe müdahale etti (Yuhanna 1:1-14). Kutsal Ruh O'nun annesinin üzerine geldiği için (Luka 1:35), –ve kendisi bildik her yoldan günah işlemeye zorlanmasına rağmen (İbraniler 4:15)– günahsız ve mükemmel bir İnsandı. Bu yüzden günahımız için çarımta kanını akıtabildi.

İnsanlığın ilk temsilcisi, –Âdem– bu dünyaya ölümü ve günahı getirmekten sorumlu olduğu için, insan ırkının artık günahın bedelini ödeyen yeni bir temsilcisi –“son Âdem”– olabilir. Hiçbir günahkâr başkalarının günahları için

bedel ödeyemedi. Fakat bu son Âdem, İsa Mesih, mükemmel bir İnsandı. İnsan etine bürünen Tanrı bu dünyanın günahlarını ve kederlerini taşıyabildi.

Tanrı'nın Oğlu, tüm inananlara ebedi bir yaşam verebilsin diye gömüldüğü yerden dirildi (Yuhanna 3:16). Mesih'in çektiği acıdan ve ölümünden sonra, ölümün üzerindeki sonsuz gücünü göstermek için ölümden dirildi. O artık imanla kabul eden herkese ebedi yaşam verebilir (Yuhanna 1:12; Efesliler 2:8-9).

Kutsal Kitap bize, Rab İsa Mesih'e ve Tanrı'nın O'nu ölüden canlandırdığına iman eden ve O'nu Rab ve Kurtarıcı olarak kabul edenlerin sonsuza dek Tanrı ile birlikte olacağını öğretir (1. Korintliler 15:1-4; Romalılar 10:9-10).

Tanrı'nın Oğlu bizim üzüntülerimizi paylaşır. Mesih'in acı çekişisi ve ölümü, Tanrı'nın acımızı bizzat duyduğu anlamına gelir; çünkü O, bu acıyı yaşamıştır. Onun ardından yürüyenlerin, zayıflıklarımızdan etkilenen bir Baş Kâhini –İsa Mesih– vardır. “ ...Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım” (İbraniler 4:15-16).

Bu acı çekme ve ölüm nereye kadar sürecek?

Bu dünyada acı çekmekten yakınan insanların Tanrı'nın zaman kavramını anlamaları gerekir. Tanrı ebediyette oturur ve sonsuza dek O'nunla birlikte olsunlar diye kullarını sevgiyle buna hazırlamaktadır. Aziz Pavlus'un dediği gibi, “Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değmez” (Romalılar 8:18). İncil'in İbraniler kitabı, İsa Mesih hakkında, “O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıhta ölümüne katlandı ve Tanrı'nın tahtının sağında oturdu.” diyor (İbraniler 12:2).

Bugünün acısı –bazen çok yoğun olsa da– ebediyet karşısında o kadar önemsizdir ki, gelecekteki cennet ile mukayese bile edilemez.

Tanrı ölüm ve acı çekmenin artık olmayacağı ebedi bir ev hazırladı.

Mesih'e Kurtarıcı olarak iman edenlerin harika bir ümidi vardır –artık ölümün olmayacağı bir yerde Rab'leriyle sonsuza dek birlikte olabilirler. Tanrı “onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı” (Vahiy 21:4).

Aslında, ölüm gerçekten Cennet denen bu harika yere giden yola açılan bir patikadır. Eğer sonsuza dek yaşasaydık, bu günahlı durumdan kurtulmak fırsatımız olmazdı. Fakat Tanrı bizim yüceltilmiş yeni bir bedenimizin olmasını (1. Korintliler 15:35 ve izleyen ayetler), ve O'nunla sonsuza dek birlikte olmamızı istemektedir. Aslında, Kutsal Kitap, “RAB'bin gözünde değerlidir, sadık kullarının ölümü” demektedir (Mezmurlar 116:15). Mesih'e iman eden günahkârlar, dürüstlüğün var olduğu, Yaraticılarının huzuruna varacakları için ölüm “değerlidir”.

Ebedi olarak Tanrı'dan ayrı kalınacak bir yer de vardır.

Kutsal Kitap Mesih'i reddedenlerin tadacakları

“ikinci bir ölüm” –Tanrı’dan ebedi ayrılış olduğunu ikaz etmektedir (Vahiy 21:8).

Çoğumuz ateş ve acının olduğu cehennemi duymuşuzdur. İsa Mesih’in kendisi cehennem tehlikesi hakkında insanlığı uyardı. Keza, kötü olanın göreceği zulmün kutsanmışların yaşamı kadar ebedi (Grekçe *aionios*) olduğunu açıklamıştır (Matta 25:46). Tanrı kötülerin ölümünden haz duymaz. “Onlara de ki, ‘Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamısından sevinç duyarım. Dönün! Kötü yollarınızdan dönün! Niçin ölesiniz, ey İsrail halkı?’” (Hezekiel 33:11).

Tanrı insanların gördüğü acılardan ve yaşadığı felaketlerden haz almaz. O seven ve merhametli bir Tanrı'dır –insanın bugünkü acı çekmesi ve ölmesi hali **bizim** hatamızdandır.

Asya'daki tsunami ve Dünya Ticaret Merkezi'ndeki gibi korkunç acılarla yüz yüze geldiğimiz zaman, bu bize bu tür felaketlerin nihai nedeninin **bizim** günahımız, yani Tanrı'ya karşı isyanımız olduğunu hatırlatsın. Seven Tanrı'mız, günahkârlığımıza rağmen, bizim O'nunla sonsuza dek birlikte olmamızı istemektedir.

Mesih imanlıları, acı çekerken teselli ve güç ihtiyacında olanlara seven ve teselli eden kollarını uzatmaları gerekir. Onlar, bir gün Ateş Gölüne atılacak düşmandan (Vahiy 20:14), yani ölümden nefret eden, seven bir Yaratıcının kollarında güç bulabilirler.

“Tanrı hep gücü yeten ve sevendir” ifadesiyle “dünya acı ve kötülle doludur” ifadesi arasında her hangi bir çelişki yoktur. Tanrı'ya göre dünyayı kötüden arındırmak için, dünyayı bizden arındırmak gerek! Bunun yerine, Tanrı bizi gelecek olan gazabından korumak istemektedir. Bir gün, Tanrı gerçekten dünyayı kötüden arındıracaktır.

İki seçeneğimiz var: Mesih'e inanarak günahlarımızdan kurtulup ebedi olarak Tanrı ile birlikte oluruz; ya da günahlarımıza takılırız ki, bu durumda Tanrı isteğimizi verip ebedi olarak bizi kendisinden ayırır. İşte bunun için İsa Mesih, yargı gününde, kötülük yapanlara "Uzak durun benden..." demektedir (Matta 7:23; Luka 13:27).

Kutsal Kitap'ta bildirildiği gibi ölümün kaynağını ve İsa Mesih'le ilgili müjdeyi anlarsak, o zaman bu dünyanın niçin böyle olduğunu ve felaket, şiddet, acı ve ölümün ortasında seven bir Tanrı'nın nasıl var olabileceğini anlayabiliriz.

Modern zamanlarda ölüm ve acı çekme

AiG ressamlarından Dan Lietha, karmaşık meseleleri bir bakışta gösterebilen ciddi çizimleriyle tanınır. Dan'ın aşağıdaki resmi 2004'de Asya'da meydana gelen tsunamiden hemen sonra çizilmiştir. O, bu resme "Tsinami" başlığını koymuştur (kelime oyunuyla insanlara bu felaketin nihai nedeninin **günah** olduğu hatırlatılmaktadır).

Bu durumda, bir resim bin tane söze bedeldir. Bu resim insanlara günahın başlangıcı ve ölümün sonucu ile ilgili olarak Kutsal Kitap'ın Yaratılış bölümünden alınan gerçeği anlatmaktadır.

Keza, ünlü Terri Schiavo davasından ve onun 2005 yılında ölümünden sonra yapılan “yaşama hakkı, ölme hakkı” tartışmalarından daha fazlasını beklediğimiz için, ölüm ve acı çekme sorusu ortadan kalkmayacaktır.

Schiavo davasında mahkeme, 1990 yılında kalbinin durmasından sonra beyin ölümü gerçekleşen Schiavo'nun beslenme borusunun çıkarılmasını emretmişti; mahkeme tarafından atanan

doktorlar hastanın geriye dönüşü olmayan, kalıcı bir **bitkisel** hayata girmiş olduğunu tespit ettiler. Başkan George W. Bush, “ciddi kuşku ve soruların var olması halinde, kanaat yaşamak lehine olması gerektiğini” açıklamıştır.¹⁴

Ağrı ve acı çekme dahil güç tercihler yaparken, Kutsal Kitap bizim tek kusursuz kılavuzumuzdur. Örneğin, Kutsal Kitap’ın en başından anlıyoruz ki, insanoğlu Tanrı’nın benzeyişinde yaratılmıştır (Yaratılış 1:27) ve Tanrı cinayetin şiddetle karşısındadır.

Ötenazideki acı çekme ve ölüm konusu “**kültür savaşlarının**” olduğu şu sıralarda Amerika’da çok daha sıcak bir konu haline gelecektir. İmanlıların günümüzün giderek artan tartışmalarına benzeyen sosyal konular üzerinde Kutsal Kitap’tan alınmış cevaplarla donatılmış olmaları gerekir.

Son düşünceler

Ölümlle ilgili hangi görüşü kabul edersiniz? Tanrı’yı milyonlarca yıldır devam eden ölüm, hastalık ve acı çekmenin sorumlusu bir dev yapan görüşü mü, yoksa kabahati günahımıza yükleyen ve Yaratıcı Tanrı’mızı; seven, merhametli, Kudüs kentine, arkadaşı Lazar’ın kabrin-

de ve hepimiz için ağlamış bir Kurtarıcı olarak gösteren görüşü mü kabul edersiniz?

Tsunami, okulda şiddet ve terörist saldırılar gibi üzücü olaylar herkese bu tür olayların en nihayetinde bizim günahımız yüzünden olduğunu hatırlatması gerekir. Aynı zamanda, Tanrı'nın, bize bir kurtuluş hediyesi sunmakla seven bir Tanrı olduğunu da hatırlatması gerekir. Çünkü, "Kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor" (2. Petrus 3:9).

Sorumlu olduğumuz seven bir Tanrı olduğu için, onun sözüne itaat etmeliyiz. O'nun Sözü insanlara merhamet göstermemizi, elimizden geldiğince yardım etmemizi ve onların yükünü paylaşmamızı emreder (Mezmurlar 72:13, Özdemişler 14:21 ve 28:27, vb). Unutmayalım ki en nihayetinde insanlar topyekûn olarak (Âdem'in şahsında işlediğimiz günah dolayısıyla) üzüntü veren olayların sorumlusudur ve bu yüzden onun sonuçlarına katlanmamız gerekir.

Anlaşılması daha güç olan yanı, tamamıyla "masum" olan çocukların ölümü ile keza çocuğunu (ya da eşini, aile üyelerinden birini yahut yakın bir arkadaşını) kaybeden birinin duyduğu

müthiş acıyla olan alâkasıdır. Ancak, burada konuya ışık tutan bazı gözlemler bulacaksınız:

1. Daha önce belirttiğimiz gibi, hiç kimse tamamiyle “masum” değildir: “...tümü günah işledi ve Tanrı’nın yüceliğinden yoksun kaldı” (Romalılar 3:23) ve böylece, bu anlayışa göre, hepsi ana rahmine düştüğü andan itibaren ölüme mahkum oldu.

2. Tek kişinin ölümü bile elbette çok üzücüdür ve buna hepimiz üzülürüz. Ancak yine de öfkemizi, başlangıcında ölümün olmadığı mükemmel bir dünyayı yaratan Yaratıcı Tanrı’ya değil, günaha yönlendirmeliyiz. (O her şeyi “çok iyi” yarattı –Yaratılış 1:31).

3. Bazıları, böylesi bir üzücü olayda ufak çocukların ölmeleri gereğinin “haklı” olmadığını ya da “adaletsiz” olduğunu söylese de, ancak ebedi bir Tanrı’ya inanan Mesih imanlıları “doğru” ve “yanlış”, “iyi” ve “kötü”, ya da “adil” ve “adaletsiz” gibi ifadeleri tanımlayabilir. Bu mutlak yetkiyi kabul etmeyenlerin adalet, doğru/yanlış ya da iyi/kötü ile ilgili ah-lâkî yargılarda bulunmalarının temeli yoktur. “İsa, ‘Bana neden iyilik hakkında soru soruyorsun?’ dedi. ‘İyi olan yalnız biri var.’” [yani, Tanrı] (Matta 19:17).

4. Bazıları, eğer Tanrı her şeye gücü yeten ise, o zaman tsunami gibi felaketleri durdurması gerekirdi derler. Tanrı bunu yapabiliirdi (muhtemelen O'nun bizi koruduğundan haberimiz yokken bile hiç şüphe yok ki öyle yapmıştır). Buna rağmen, artık mükemmel bir dünyada yaşamadığımızı unutmamalıyız. Kıyamete kadar insanlar ölmeye devam edecektir. Felaketler yine olacaktır. Ve bu dünyadaki her şey çürümeye devam ederken, muhtemelen gelecekte daha çok felaket var olacaktır.

Ebediyen güçlü olan bir Yaratıcı Tanrı'nın, ah-lâkî olarak olayların bugün devam etmesi için iyi nedenleri olmalıdır. Bizler her zaman bu nedenleri göremeyiz. Rab, "Yollarım sizin yollarınızdan, düşüncelerim düşüncelerinizden yüksektir" diyor (Yeşaya 55:9).

İnanmayanlar için ölüm neden böylesine bir mesele olmaktadır? Bir ateiste göre, bir insan ölünce, bu o insanın var oluşunun sonudur. Var olduklarını bile bilmeyecekler –yaşamdan hiçbir şeyi, bu dünyanın zevklerini ve acılarını bilmeyecekler. Sadece bunu değil, bu evren eninde sonunda yok olduğunda ve (birçok evrimcinin ileri sürdüğü gibi) yaşam bittiğinde, insanlığa ne kadar büyük katkı yapmış

olurlarsa olsunlar, hiç kimse kimsenin var olduğunu da bilmeyecektir. Ve böyle insanlar genellikle her gün sadece Amerika Birleşik Devletlerinde yaklaşık 3.500 insanın kürtaj yoluyla ölmesini desteklemektedir. Bu ölümler onlar için neden bir şey ifade etmiyor da tsunami'de insanların ölmesinden yakınabiliyorlar? Bu, tutarsız ve ümitsiz bir durumdur.

Kutsal Kitap'ın birinci kitabı olan Yaratılış, ölüm ve acıyı anlamamız için çok önemlidir, zira ölümün bizzat başlangıcı bu kitabın ilk bölümlerinde anlatılır. Elbette, Yaratılış bölümünü okumadan ölüm ve acıyı anlamak yolunda kaybolmak kaçınılmazdır.

Yaratıcımızla birlikte ebedi olarak yaşamak için sadece Mesih imanlısı olmak kesin bir ümit verir. Kutsal Kitap, gerçeğin tüm yönlerinin doğru anlamını veren **tek** tarih kitabıdır. Görünüşe göre çelişen yaşam ve ölüm dünyasını anlamamızı ve günümüzde var olan acı ve üzüntülerin arasında seven bir Tanrı'ya güven duymamızı sağlayan tarihin "büyük resmini" bize sadece Kutsal Kitap verir.

Evet, yakın zamanda olan üzücü olaylar müthiş olmuştur. Evrenin en kötü günü bundan 6000 yılı aşan bir zaman önce Aden Bahçesi'nde

oldu ve yeryüzünü baştanbaşa tahrip etti. Tanrı'ya şükürler olsun ki, bir gün ölümün kendisi ateş gölüne atılınca, “ölüm dalgasına” son verecektir.

İŞTE İYİ HABER

Answers in Genesis (Yaratılış'taki Yanıtlar) adlı kuruluş, Yaratıcı olarak Tanrı'yı yüceltmeye ve onur vermeye, dünyanın ve insanlığın gerçek başlangıcı ile tarihine ait Kutsal Kitap kaydının doğruluğunu tasdik etmeye çalışmaktadır.

İlk insan Âdem'in Tanrı'nın emrine karşı gelmesinin bu dünyaya ölüm, acı ve Tanrı'dan ayrılık getirmesi, bu gerçek tarihin kötü haber olan kısmıdır. Her tarafımızda bunun sonuçlarını görürüz. Âdem'den sonra gelen insanların hepsi doğuştan günahlıdır (Mezmunlar 51:5) ve kendilerini bu itaatsizliğin günahına sokmuşlardır. Bu yüzden kutsal bir Tanrı ile birlikte yaşayamazlar, bilakis Tanrı'dan ayrı kalmaya mahkûm edilmişlerdir. Kutsal Kitap, “herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı” (Romalılar 3:23) ve bu yüzden hepsi “Rab'bin varlığından ve yüce gücünden uzak kalarak sonsuza dek mahvolma cezasına

çarpıtırlacaklar” (2. Selanikliler 1:9) demektir.

Fakat iyi haber ise Tanrı'nın bu konuda bir şeyler yapmış olmasıdır. “Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun” (Yuhanna 3:16).

Yaratıcı, İsa Mesih, tamamen günahsız olması-na rağmen, insanlık adına, insanlığın günahının bedeli olarak acı çekti; bu, ölüm ve Tanrı'dan ayrılmaktı. O bunu Babası Tanrı'nın kutsallığı ve adaletinin haklı taleplerini tatmin etmek için yaptı. İsa mükemmel bir kurbandı; çarmıhta öldü ama üçüncü gün, O'na gerçekten inanan, günahlarına tövbe edip kendi sevabından ziyade O'na güvenen herkes Tanrı'ya dönüp sonsuzlukta Yaratıcısıyla birlikte yaşayabilsin diye ölümü yenip tekrar dirildi.

Bu yüzden: “O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir” (Yuhanna 3:18).

Ne kadar harika bir Kurtarıcı! Yaratıcımız Mesih'te ne kadar harika bir kurtuluş!

(Ebedi yaşamı nasıl elde edeceğiniz hakkında Kutsal Kitap'ın ne söylediğini daha fazla bilmek istiyorsanız, yaratilisci@gmail.com adresine yazabilirsiniz.

Cincinnati Havaalanı yakınında bulunan AiG Yaratılış Müzesinde Tanrı'nın hastalık, acı çekme ve ölüme niçin izin verdiğine ilişkin soruların tartişıldığı özel sunumlar yapılmaktadır. Kutsal Kitap'ın tarihine bir gezinti yaptıran bu ulusal merkez hakkında bilgilenmek için www.CreationMuseum.org sitesine başurabilirsiniz.

DİPNOTLAR

---

¹ İlk olarak Ken Ham ve Dr. Jonathan Sarfati tarafından 2001 yılında yazılan bu kitapçık gözden geçirilmiş ve güncelleştirilmiştir.

² Desmond, A., and Moore, J., *Darwin: The Life of a Tormented Evolutionist (Darvin: Acı Çeken Bir Evrimcinin Hayatı)*, (W.W. Norton & Company, New York, USA, 1991), s. 387.

³ Darwin, C., *On the Origin of Species*, (Harvard University Press, Cambridge, Massachusetts, USA, 1964), s. 490.

⁴ Sagan, C., *Cosmos Part 2: One Voice in the Cosmic Fugue* Public Broadcasting Company tarafından Los Angeles'ta KCET televizyonunun desteğiyle yapımı gerçekleştirilmiş ve ilk kez 1980 yılında PBS kanallarından tüm ABD'de yayınlanmıştır.

⁵ Associated Press, "Ted Turner was suicidal after breakup" (Ted Turner ayrılıktan sonra intiharın eşiğine gelmiştir), www.NYTimes.com/aponline/arts/AP-People-Turner.html, April 16, 2001.

---

⁶ Templeton, C., *Farewell to God*, (McClelland & Stewart, Inc., Toronto, Canada, 1996).

⁷ Templeton'un argümanlarının çürütülmesi için, bakınız: Ham, K. ve Byers, S., "The slippery slide to unbelief: A famous evangelist goes from hope to hopelessness", www.answersingenesis.org

⁸ Templeton, *Farewell to God*, s. 30.

⁹ *A.g.e.*, s. 198.

¹⁰ *A.g.e.*, s. 198-199.

¹¹ *A.g.e.*, s. 201.

¹² Sagan, C., *Cosmos Part 2*.

¹³ Wilder—Smith, A.E., *Is This a God of Love? (Sevgi Tanrısı Bu mudur?)*, (TWFT Publishers, Costa Mesa, California, USA, 1991) ss. 43-46.

¹⁴ MSNBC'den alınmıştır:
www.msnbc.msn.com/id/7293186.

Önerilen kaynaklar:

Walking Through Shadows – Ken Ham & Dr. Carl Wieland

The New Answers Book – Ken Ham ve diğerleri

The Lie: Evolution – Ken Ham

Yanıtlar dizisindeki kitapçıklar:

Is There Intelligent Life in Outer Space? – Ken Ham, Dr. Don Batten

Is There Really a God? – Ken Ham

Six Days or Millions of Years? – Ken Ham

What Really Happened to the Dinosaurs? – Ken Ham

Where Did Cain Get His Wife? – Ken Ham

Where Did the ‘Races’ Come From? – Ken Ham

Gay Marriage: Are There Answers? – Ken Ham, Dr. Jonathan Sarfati

Was There Really a Noah’s Ark and Flood? – Ken Ham

Tercüme edilmiş kaynaklar için:

www.answersingenesis.org/translations/tarchive.asp